

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 390/2016
26.04.2016. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Зорана Таталовића, председника већа, Радмиле Драгичевић-Дичић, Маје Ковачевић Томић, Соње Павловић и Милунке Цветковић, чланова већа, са саветником Татјаном Миленковић, као записничарем, у кривичном поступку против окривљеног Ј.О., због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога у саизвршилаштву из члана 246. став 1. у вези члана 33. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Ј.О., адвоката Ђ.З., поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Краљеву К бр.32/15 од 02.09.2015. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 бр.1614/15 од 21.01.2016. године, у седници већа одржаној дана 26.04.2016. године, донео

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Ј.О., поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Краљеву К бр.32/15 од 02.09.2015. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 бр.1614/15 од 21.01.2016. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Краљеву К бр.32/15 од 02.09.2015. године окривљени Ј.О., оглашен је кривим због извршења кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога у саизвршилаштву из члана 246. став 1. у вези члана 33. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од три године, у коју казну му се урачунава време проведено у притвору од 16.02.2014. године до 19.02.2014. године.

Истом пресудом окривљени Ј.О. обавезан је да плати трошкове кривичног поступка у износу о коме ће бити одлучено посебном одлуком, као и паушал у износу од 5.000,00 динара у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 бр.1614/15 од 21.01.2016. године одбијена је као неоснована, између осталих, жалба браниоца окривљеног Ј.О., па је пресуда Вишег суда у Краљеву К бр.32/15 од 02.09.2015. године потврђена.

Против наведених правоснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног Ј.О., адвокат Ђ.З., због повреда закона и то члана 72. став 1. члана 88, члана 438. став 2. тачка 2. ЗКП и због ускраћеног и повређеног права на одбрану која је зајемчена Уставом и Европском конвенцијом о заштити људских права и основних слобода и додатним протоколима, са предлогом да Врховни касациони суд побијане пресуде укине и предмет врати на поновну одлуку.

Врховни касациони суд је одржао седницу већа на којој је размотрио списе предмета, са пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода у захтеву нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Ј.О. је недозвољен.

Одредбом члана 485. ЗКП прописани су разлози за подношење захтева за заштиту законитости од стране лица овлашћених за подношења захтева (члан 483. став 1. ЗКП), па је између осталих, у члану 485. став 1. тачка 1. ЗКП као разлог предвиђена повреда закона.

Чланом 485. став 4. истог Законика прописано је да окривљени може поднети захтев за заштиту законитости због таксативно набројаних повреда тог законика, учињених у првостепеном поступку и поступку пред апелационим судом.

Право окривљеног за подношење захтева због повреде закона је по ставу Врховног касационог суда сходно наведеној законској одредби, ограничено на повреде које су таксативно наведене у ставу 4. члана 485. ЗКП. Према томе, окривљени може поднети захтев за заштиту законитости због повреда тог законика: члан 74, члан 438. став 1. тачка 1.) и 4.) и тачка 7.) до 10.) и став 2. тачка 1.), члан 439. тачка 1.) до 3.) и члан 441. ст. 3. и 4. учињених у првостепеном поступку и поступку пред апелационим судом.

У захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Ј.О. који је поднет у складу са одредбом члана 483. став 3. ЗКП, као основ подношења захтева наведена је повреда закона из члана 72. став 1, члана 88. ЗКП и битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2. ЗКП у првостепеном и другостепеном поступку.

Наведене повреде међутим, по ставу Врховног касационог суда не представљају законске разлоге у оквиру повреда набројаних у члану 485. став 4. ЗКП због којих би окривљени, као овлашћено лице, могао поднети захтев за заштиту законитости, а како осим ових разлога у захтеву није наведен ниједан други разлог који би могао бити предмет побијања законитости одлуке у опсегу који ЗКП у члану 485. став 4. таксативно набраја, захтев је оцењен као недозвољен.

Одредбом члана 484. ЗКП, прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за његово подношење (члан 485. став 1. ЗКП), а у случају из члана 485. став 1. тачка 2. и 3. овог законика мора се доставити одлука Уставног суда или Европског суда за људска права.

Имајући у виду да бранилац окривљеног Ј.О. у свом захтеву за заштиту законитости није доставио одлуку Уставног суда или Европског суда за људска права којом је утврђена повреда права на одбрану окривљеног Ј.О. у овом кривичном поступку, Врховни касациони суд је поднети захтев и у овом делу одбацио јер је без прописаног садржаја.

Из напред наведених разлога донета је одлука као у изреци на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2. и 3. у вези члана 484. и 485. став 4. ЗКП.

**Записничар-саветник,
Татјана Миленковић, с.р.**

**Председник већа-судија,
Зоран Таталовић, с.р.**